

ת"פ 63155/05/23 - מדינת ישראל נגד מוסא וחש

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 63155-05-23 מדינת ישראל נ' וחש(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל מוסא וחש (עציר)
-----------------	--	--------------------------------

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקה ונשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(א) (רישא + סיפא) וסעיף 144(ב) (רישא + סיפא) לחוק העונשין, ועבירה של ירי באזור מגורים - עבירה לפי סעיפים 340א(ב) (1) רישא + (2) לחוק העונשין.

הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. במועד הרלבנטי לכתב האישום התגורר הנאשם ביישוב פוראדיס ביחד עם בני משפחתו. אחמד מרעי, יליד 1987, מתגורר בסמיכות לנאשם ובני משפחתו (להלן: "אחמד").

ביום 08/05/23, בשעות הצהריים, התפתח ויכוח בין אביו של הנאשם לאחמד על רקע פינוי פסולת בקרבת ביתם. ביום 09/05/23, בסמוך לשעה 13:30, על רקע הסכסוך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לירות לעבר ביתו של אחמד, על מנת להפחידו או להקניטו. לצורך מימוש ההחלטה, יצא הנאשם מביתו כשהוא לובש ג'לביה ארוכה, על ראשו כאפייה המכסה את פיו ואפו, עוטה על ידיו כפפות בצבע שחור, מחזיק בידו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית תואמת טעונה בשלושה כדורים תואמים, וזאת בלא רשות על פי דין להחזקתם ונשיאתם. תת המקלע, המחסנית והתחמושת מהווים יחדיו כלי נשק שסוגל לירות כדור ושכוחו להמית אדם (להלן: "הנשק"). הנאשם עמד בגרם המדרגות ביתו סמוך לביתו של אחמד וירה באוויר כדור אחד שלא כדין, באזור מגורים ובאופן שיש בו כדי לסכן אדם וזאת בכוונה להפחיד את אחמד או להקניטו. הירי הופסק עקב

עמוד 1

מעצור בנשק. זמן קצר לאחר הירי הגיעו למקום שוטרים. בשלב זה, הניח הנאשם את הנשק על הרצפה והחל ללכת לעברם עד שנעצר.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה בפרט בחברה הערבית, כאשר המחוקק עצמו נרתם לצורך בהחמרה בענישה וקבע עונשי מינימום. המאשימה הדגישה את המגמה של החמרה בענישה, הן בהחזקת או נשיאת נשק והן מקום בו מדובר בשימוש בנשק לצורכי הטלת אימה או איומים. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה כי מדובר באירוע מתוכנן, בכוונה להפחיד את המתלונן על רקע סכסוך, ובשל כך הנאשם הצטייד בכלי נשק קטלני, מסוג תת מקלע מאולתר מסוג קרלו טעון במחסנית שהכילה 3 כדורים, עמד במדרגות ביתו הסמוכות לבית המתלונן, ירה ירייה אחת באוויר בכוונה להפחיד את המתלונן או להקניט, ומעשיו הופסקו עקב מעצור בנשק ולא מתוך החלטה שלו לעשות כך. ציינה כי אמנם לא נגרם נזק ממעשיו של הנאשם, אולם הדגישה כי האירוע התרחש באזור מגורים באור יום ובשעת צהריים, ובהתאם גם פוטנציאל הפגיעה וההרג גדול יותר. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בגיר, שאינו סובל מלקויות כלשהן, לא היה במצוקה נפשית חריגה שהשפיעה על יכולתו לשלוט במעשיו, והיה מודע היטב למעשיו, לחומרתם ולהשלכותיהם. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להעדר עבר פלילי, להודאתו בכתב אישום מתוקן, ללקיחת האחריות ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר. באשר למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ועד 5.5 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וקנס כספי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

4. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם, ללקיחת האחריות, להבעת החרטה העמוקה, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולחיסכון בשמיעת העדים. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר, לגילו הצעיר, היותו רווק, בן למשפחה נורמטיבית, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר למעצרו. הדגיש כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים ומעשיו חריגים בנוף חייו האישיים ובחיי משפחתו. ביקש להתחשב בכך שניהול ההליך המשפטי נגדו והתקופה הארוכה בה הנאשם היה נתון במעצר עד תום ההליכים, חידדו עבורו את חומרת מעשיו ומהווים גורם מרתיע בפני התנהגות דומה בעתיד. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, טען כי לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא בתגובה ספונטאנית שמקורה בשיקול דעת לקוי על רקע הוויכוח שהתפתח בין אביו למתלונן. עוד ציין, כי בזמן ביצוע העבירות, המתלונן עצמו לא נכח בבית, דבר

הממחיש את העדר הכוונה לפגוע בו. בנוסף טען, כי מדובר בנשיאת נשק רגעית בלבד, והירי כלל ירייה אחת בלבד באוויר, והדגיש את העובדה שלא נגרם כל נזק. הפנה לעובדה שהנאשם לא התנגד למעצרו, לא ניסה לברוח, ושיתף פעולה עם גורמי החקירה והמשטרה. אשר לסיכויי השיקום ציין את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם גורמי הטיפול במהלך מעצרו, ואת נכונות ורצונו להשתתף בקבוצות טיפול. אשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם שבין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. במכלול הנסיבות, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון הבינוני של המתחם בניכוי ימי מעצרו.

5. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות, ציין כי טעה והבטיח שמעשיו לא יישנו. עוד ציין כי הוא בן למשפחה נורמטיבית שחונך על אהבת חינוך ועשיית טוב. בנוסף סיפר כי הוא משתתף בקבוצות טיפוליות בכלא שעוזרות לו עד מאוד.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

6. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם הצורך לשמור: על חיי אדם ושלמות הגוף; על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש; ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל

להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נאמר בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נאמר כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

נסיבות ביצוע העבירות

8. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

9. הנאשם החזיק ונשא בנשק קטלני מסוג תת מקלע טעון במחסנית עם שלושה כדורים, והוא ירה כדור אחד באוויר בסמוך לביתו של המתלונן, והכל על רקע של סכסוך פעוט בין אביו של הנאשם למתלונן.

חומרה מיוחדת יש בעובדה שהנאשם החזיק את הנשק ועשה בו שימוש באזור מגורים, ורק במזל לא נפגעו תושבי המקום. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו בלעדי. מדובר בנאשם בגיר, שהבין את הפסול במעשיו והשלכותיהם, יכול היה להימנע מביצועם אך הוא בחר שלא לעשות כן.

אמנם הירי לא בוצע במטרה לפגוע באדם והנאשם ירה ירייה אחת באוויר, ובפועל לא נגרם נזק לגוף או לרכוש. עם זאת יש לזכור כי הירי הופסק בשל מעצור בנשק, ולא מפאת החלטת הנאשם לחדול.

הנאשם אינו מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש, הוא לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ופוטנציאל הנזק מירי גם אם אינו מכוון עלול להיות רב, ואף קטלני.

חומרה נוספת יש בעובדה שמדובר בנשק מסוג תת מקלע שפוטנציאל הנזק הטמון בו גדול משל אקדח או משל רובה חצי אוטומטי.

10. אניח לטובת הנאשם כי אכן מדובר בנשיאת נשק לפרק זמן קצר בלבד.

11. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה בינוני ומעלה (קרוב יותר לבינוני).

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

12. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. **בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי **"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה"**. בע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע כי **"המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט"**.

בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת של נשק מסוג תת מקלע מאולתר ובירי מנשק חם באזור מגורים בהיותו נוהג ברכב, הירי שביצע לא גרם לנזק בגוף או ברכוש. נקבע מתחם עונש הולם בין 20-50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 הרשעות, הוטלו בין היתר 27 חודשי מאסר ורכיבים נוספים של מאסר מותנה וחילוט רכב. ערעור על קולת העונש התקבל, ולעניין מתחם העונש נקבע כי: **"...לנוכח הריבוי של אירועי ירי באזורי מגורים בעת האחרונה, הרף התחתון של המתחם צריך, לדעתי, להיות גבוה יותר מעשרים חודשי מאסר, וזאת באופן משמעותי"**,

עמוד 5

ועונשו של הנאשם הוחמר ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 8322/21 **דחלה נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזור מגורים ושיבוש מהלכי משפט, ובכך ועל רקע סכסוך בין משפחות, הצטייד באקדח ובמחסנית, בה 9 כדורים כשלידיו כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", ביצע את הירי ונמלט מהמקום. הנאשם גם לא שעה לשוטרים שהיו בסמוך וקראו לעברו "עצור משטרה", והמשיך בריצה תוך שהוא זורק את האקדח והמחסנית שהיו ברשותו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 34 ל- 54 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור נדחה. בע"פ 6985/20 **מטר נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, וירי מנשק חם, בכך ובזמן שישיב במושב הקדמי של רכב כשבידו תת מקלע מאולתר, דרך את הנשק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בצד מאסרים מותנים. במסגרת הערעור הופחת עונשו ל- 22 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי של הנאשם. בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים, בכך שירה מספר כדורים באוויר בסמוך למתחם אירועים. נקבע מתחם הנע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 14 חודשי מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמלצות שירות המבחן החיוביות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 25 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי מנשק שלא כדין, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שהחזיק באקדח חצי אוטומטי, וירה שתי יריות באוויר על רקע וויכוח עם קטין אשר ניסה להימלט מהמקום, בתגובה, ירה הנאשם מספר יריות נוספות. נקבע מתחם ענישה של 36-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1682/22 **יאיר סבג נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין, בכך שירה באקדח חצי אוטומטי בשעת צהריים סמוך לביתו של אדם עמו היה מסוכסך. נקבע מתחם אשר נע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה.

13. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 30 חודשים ועד 7 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 18 ועד 60 חודשי מאסר בפועל.

14. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 3 חודשים ועד 56 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

15. למרבה הצער שימוש בנשק חם הפך לחזון נפרץ ברחובות ישובים ערביים רבים במדינה. מדובר בתופעה קשה, אכזרית וקטלנית, וחדשות לבקרים אנו מתבשרים על מותם של אזרחים תמימים, עוברי אורח שנקלעו לקו הירי. תעוזתם של העושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוכים וביצוע עבירות, אינה יודעת גבול, ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בהגנה על התושבים.

החזקת נשק לא חוקי צפויה להסתיים בשימוש לא חוקי בנשק ובהקשר זה כבר נאמר בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים כי: "עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד... יותר על כן, במעשיו של המשיב יש משום יסוד של נטילת החוק לידיים תחת הותרת דבר האיומים על חייו לטיפול הגורם המוסמך לכך - משטרת ישראל. זאת, כשאין בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיומים להסתיים אלמלא נתפס הנשק על-ידי המשטרה. התנהלות זו יש בה גם היבט של פגיעה בסדר החברתי, מעבר לעצם יצירת הסיכון לשלום הציבור". (ההדגשות שלי ג.ק.).

הדברים יפים גם בעניינו של הנאשם שבפניי.

16. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ- 21 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצידה של נשיאה והחזקה של אביזר או תחמושת הוא 3 שנות מאסר ובצידה של עבירה של ירי בנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל. ר' ע"פ 5602/22 מ. ישראל פלוני: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".

17. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 34 חודשים ולא יעלה על 50 חודשים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. לקולה אני מביא בחשבון את: קבלת האחריות; הבעת החרטה הכנה; ההודאה בכתב האישום המתוקן; החיסכון בזמן שיפוטי; החיסכון בעדות המתלונן; גילו הצעיר של הנאשם; העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי; נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר); השלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, בפרט נוכח העובדה שמדובר במאסרו הראשון; ושיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול בבית הכלא ורצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

19. במכלול הנסיבות, ובהעדר נסיבות לחומרה, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם.

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 09.05.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירות נשק או אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך ₪ 6,000 או 60 ימי מאסר.

הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.09.24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.